

[Statsministeren.]

inger altså har ført til resultater og har vist sig betydningsfulde, er det så alligevel ikke en ren illusion at tænke sig, at et lille land kan have nogen som helst indflydelse på dem? Det tror jeg ikke er en rigtig betragtning. Vi har jo så mange gange set, at ved forhandlinger, der foregår i FN, kan små lande øve en nyttig indflydelse, så der ved små landes indvirkning på forhandlingsatmosfæren, ved deres forslag til nye formuleringer, kan komme noget frem, der pludselig får ting til at glide, som det ved direkte forhandling mellem stormagterne er meget vanskeligt at få i stand. Det er også grunden til, at f. eks. Sverige i nogle år har anvendt en af sine dygtigste diplomater, fru Alva Myrdal, netop som den svenske regerings specielle rådgiver, specielle udsending, i nedrustningsanliggender. Jeg finder, at selv om udsigten til, at Danmark kan yde et resultatrigt bidrag på dette område, måske er forholdsvis lille, er det alligevel vor pligt at udnytte denne mulighed for at øve en indflydelse. Derfor har regeringen besluttet at indnævne en særlig rådgiver i nedrustningsanliggender, og jeg finder, at det personale, vi har truffet, er saglig rigtigt. Vi har valgt en mand, der virkelig har indsigt disse problemer.

Til slut skal jeg om det dagsordensforslag, hr. Poul Møller har stillet på sit partis vegne, indskrænke mig til at sige, at regeringen er rede til at medvirke til at løse det problem om en lempelse af beskatningen af indkomsttigninger, som hr. Poul Møller rejste i sin tale og konkretiserede i dagsordensforslaget. Vi må erkende, at vort skattereformforslag først løser problemet i løbet af et par år. Indtil da må en anden løsning findes, og regeringen vil udarbejde og fremsætte lovforslag herom. Derved rejses selvfølgelig en række problemer af finanspolitisk og fordelingsmæssig karakter, som må løses.

Vedrørende vor stilling til skattereform i øvrigt, til kildeskat og til fradragsret henviser jeg til åbningstalen. Jeg ved, at socialdemokratiets ordfører, hr. Peter Nielsen,

har nogle bemærkninger om dagsordensforslagets formulering.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Heller ikke jeg skal gå ind i en større diskussion om skattereformproblemerne, men jeg vil gerne sige noget om det spørgsmål, der er rejst her om en mildnelse eller lempelse af beskatningen for indtægtsstigningerne.

Det kunne selvfølgelig ikke komme som nogen stor overraskelse, at spørgsmålet om den høje beskatning ville blive rejst under denne debat, og jeg vil straks understrege, at det bl. a. netop er dette problem, regeringen ønsker løst ved gennemførelse af kildeskat.

Vi må understrege, at vort nuværende, helt forældede skattesystem rammer indkomststigningerne for hårdt, når indkomsten kommer frem til beskatning; vi må også understrege, at dette hænger sammen med den særlige danske opfindelse: kombinationen af en skattefradragsregel og den ordning, at skatten betales bagud. Derfor mangler man jo skattefradraget for den del af indkomsten, der er steget, og derfor bliver en stigende indkomst ramt så urimelig hårdt i Danmark.

Det er altså selve systemet, der er galt. Netop de partier, der så stærkt og så vedholdende arbejder for, at vi skal opretholde dette forældede system, har, synes jeg, et meget væsentligt ansvar for det, vi her er kommet ud i, og som man med rette har betegnet med udtrykket skattechok. Det nytter ikke at lukke øjnene for dette; det er her, vi har det virkelig afgørende problem, og det er derfor et af de spørgsmål, vi må og skal have løst i forbindelse med eller som led i skattereformen.

Jeg skal ikke her komme ind på alle ulemperne ved de urimeligt høje marginalskatteprocenter, som er en følge af dette system. De er vist tilstrækkelig kendt af alle her i salen. En løsning er påkrævet, men umiddelbart sympatisk indstillet over for nye lapperier er jeg ikke. Det bedste ville afgjort være, at spørgsmålet blev løst